

Na prohlídce videčského kostela

Kostel svatých Cyrila a Metoděje ve Vidči tvoří dominantu obce. Svou honosností a velikostí ho dosud nepřekonala žádná jiná stavba. Stále slouží účelu, pro který byl vybudován. Konají se zde pravidelné mše, bohoslužby při různých církevních svátcích, svatby, křty a pohřby. Kostel vyhledávají i občané, kteří nejsou věřící. Vzhledem k tomu, že má tento svatostánek výbornou akustiku, lidé sem například přicházejí na varhanní koncerty.

Několik desítek občanů přijalo pozvání faráře Karla Janečky na nedělní prohlídku kostela, která se uskutečnila 25. září v doprovodu místního občana Petra Kopeckého. Tento student historie Filosofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci se zajímá zejména o umělecké památky křesťanského rázu, a protože v místním kostele dlouhodobě ministruje, zaslouženě dovede o jeho historii vyprávět. Jak uvedl pro Spektrum Rožnovska, návštěvníci prohlídky se nejčastěji ptali na význam a smysl různých předmětů či vyobrazení v chrámu. Zejména starší občané projeví zájem

o oratoře, kde dříve sedávaly významné osobnosti, jako pan řídící či starosta. Lidé také mohli vyjít na kazatelnu a do jiných zákoutí, která obvykle nejsou veřejnosti zpřístupněna. Atraktivní byla i prohlídka věže se zvony nebo vrchní část klenby viditelná jen z půdy kostela.

Sbírka na celé Moravě

Zajímavá, dá se říci neobyčejná, je historie vzniku tohoto svatostánku. Ve Vidči dříve nebyl hřbitov, a tak zemřelé přenášeli přes Zuberský kopec a Bečvu do Zubří. Jenže roku 1894 se při předním pohřbu stala velká nehoda. Při přechodu přes úzkou lávku spadla nosičům rakev do řeky. Po této události vznikl nápad vybudovat hřbitov a malou kapličku přímo ve Vidči. O tom se dozvěděl bývalý nadučitel Ignác Kašlík, který navrhl postavit místo malé kapličky přímo kostel. Společně s tehdejšími zuberskými faráři Karlem Řezníčkem založili v roce 1894 sbírku na kostel. Ignác Kašlík ji organizoval na celé Moravě. O jeho záslužné a obětavé iniciativě pronikly zprávy i do zahraničí.

Základní kámen této velkolepé stavby byl položen 8. listopadu 1908. Na zimu bylo staveniště zakryto, aby se mohlo na jaře pokračovat. Jenže původně třiapadesát metrů vysoká věž popraskala a musela být zbořena. Místo ni stojí do dnešních dnů věž vysoká 40 metrů.

Kostel dokončili již v září 1912 a jeho cenu vyčíslili na 97 000 korun. Byl postaven podle kostela sv. Cyrila a Metoděje v Bratřejově. Stavba i vybavení novogotického chrámu patří k nejkrásnějším v okolí.

Hlavní oltář Cyrila a Metoděje zhotovil sochař František Celler z Olomouce,

který na něm pracoval rok. Postranní oltář z Krásna u Valašského Meziříčí zdobí v dolní části plastika pelikána. V té době si lidé mysleli, že pelikán krmí mláďata svým tělem, a proto ho přirovnali ke Kristu. Křtitelnice z roku 1921 je dílem Mořice Studeníka. Varhany jsou v kostele stále původní. Zhotovil je František Čapek ve videčské Kremži a obsahují 489 píšťal, z nichž nejdelší měří dva metry a nejmenší pouhých 2,5 centimetru.

Ve věži byly vždy tři zvony: umíráček (30 kg), Svatá Barbora a Svatý Václav (507 kg). Dva zvony Němci za druhé světové války sundali a odvezli. Po válce lidé uskutečnili sbírku, tentokrát na chybějící zvony. Současný zvon Cyril a Metoděj váží 380 kg a Maria 660 kg. Umíráček je původní. V roce 1936 byla do kostela zavedena i elektrina.

Text a foto: K. Smutková

Křtitelnice je z roku 1921 a zhotovil ji, stejně jako kazatelnu, řezbář a sochař Mořic Studeník z Krásna u Valašského Meziříčí.

Antonín Lasovský zprovoznil opravené hodiny ve věži 23. září 2011. Generální oprava si vyžádala 65 tisíc korun, z toho 30 tisíc korun uhradil Obecní úřad ve Vidči.

Hodiny na věži opět odměřují čas

Antonín Lasovský z Kojetína je vyučeným hodinářem a před pěti lety se začal specializovat na opravu věžních hodin. Zatímco jiné firmy nabízejí farám moderní, na vteřinu přesné hodiny se záložními zdroji, synchronizací s časovým normálem, automatickou změnou letního a zimního času a jinými dalšími technickými novinkami, A. Lasovský upřednostňuje opravu starých mechanických hodinových strojků. Když jsme se s ním koncem září ve Vidči setkali, pochlubil se nám vlastním katalogem s fotografiemi desítek kostelních hodin, které opravil a zachránil před jejich likvidací.

K fotografiím Lasovského nyní přibyla ještě nová prezentace - z Vidče. „Věžní hodiny vyrobila výšovská firma Aloise Dvořáka v roce 1921. Když jsem je viděl poprvé, pochopil jsem, že mají ještě šanci,“ vzpomíná A. Lasovský. „Byly sice hodně opotřebované, ale jednotlivá ložiska jsem nahradil, navařil několik páček, dopiloval některé součásti mechanismu, obrousil a celý stroj pak důkladně promazal. A vidíte

- už opět odměřuje čas a odbíjí každou půlhodinu,“ dodal A. Lasovský. Hodiny navíc doplnil o elektrické natahování, takže už není třeba každý den vyšlapat téměř sto schodů do věže a udržovat je pravidelnou obsluhou v chodu. Po smrti obětavého Josefa Laciny se už ve Vidči nenašel nikdo, kdo by se této veřejné služby ujal. Problém je tedy vyřešen ke spokojenosti všech občanů, kteří na toto téma živě diskutovali i v místním zpravodaji. V jeho květnovém vydání Lubomír Drda napsal: „Važme si dědictví našich předků a budme v obci hrdí na to, co v těžkých podmínkách vybudovali. Chlubme se krásným, původním a zanedlouho téměř stoletým hodinovým strojem, který sice není vidět, ale svým tempem si odměřuje čas. Jsem přesvědčen, že bude po opravě spolehlivě sloužit dál jako všechny tyto staré, krásné stroje.“

Text a foto: MTA

Nádhernou kazatelnu věnoval kostelu v roce 1918 Páter Alois Pozbyl, první duchovní správce videčské farnosti a velký dobrodinec.

